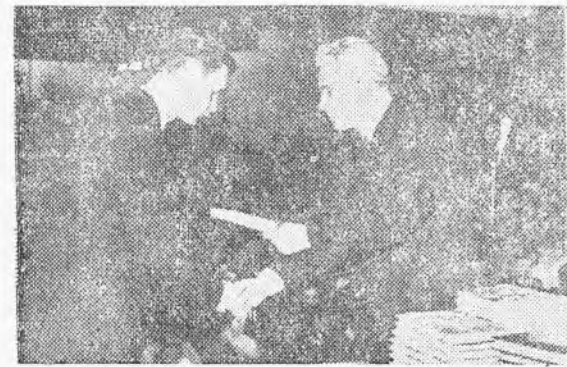

AUTASUD

paremate tööde autoritele

Meie aulasse kogunes üliõpilasi vabariigi kõigist kõrgematest koolidest nii esinduslikul arvul esimest korda. Võiks iseloomustavalt öelda — siia tulid need, kes näitasid endid tubli-

se minister Arnold Koop. Ta märkis tunnustavalt, et meie üliõpilaskond võtab teaduslike tööde konkurssidest aasta-aastalt osa üha rohkearvulisemalt. Meile teeb au tõsiasi, et Eesti NSV oli tänava ainus liiduvabariik, kus üleliidulisest üliõpilaste teaduslike tööde konkursist võtsid osa kõik kohalikud kõrgemad õppeasutused.

Esimese preemia saab Joel Põld

mast küljest õpetegevuse ühes tähtsamal lõigus.

Toimus tähtis ja kauaks meelde jääv sündmus — üliõpilaste teaduslike tööde vabariikliku konkursi laureaate autasustamisõhtu.

Avasõna ütles rektor professor Agu Aarna.

Päevakohase kõne pidas Eesti NSV kõrgema ja kesk-eriharidu-

se minister Arnold Koop. Ta märkis tunnustavalt, et meie üliõpilaskond võtab teaduslike tööde konkurssidest aasta-aastalt osa üha rohkearvulisemalt. Meile teeb au tõsiasi, et Eesti NSV oli tänava ainus liiduvabariik, kus üleliidulisest üliõpilaste teaduslike tööde konkursist võtsid osa kõik kohalikud kõrgemad õppeasutused.

Konkursi laureaate ja külalistele tõi tervituse Eesti NSV Teaduste Akademia president Arnold Veimer. ELKNÜ Keskkomitee üliõpilaskomitee noorsoo osakonna juhataja Indrek Toome andis grupile üliõpilastele üle ELKNÜ Keskkomitee aukirjad ühiskonnateaduslaste võistlustööde eest.

Minister Arnold Koop andis paremate tööde autoreile üle autasud. Esimese auhinna said 23, teise 25 ja kolmanda auhinna 29 töö autorid, üle poolesaja üliõpilase autasustati diplomitega. Nooremate kursuste üliõpilaste teaduslike tööde autoreile anti kaheksa preemiat

Medalid, aukirjad, preemiad ja diplomid

Üleliidulisel üliõpilaste teaduslike tööde konkursil said meie instituudi üliõpilastest medali Pärtel Tõnsberg, Priit Kulu ja Andres Laansoo.

Aukirja said Jüri Retsold, Re'n Irs, Valentina Ruban, Anne-Liis Valk, Urve Venesaar, Riina Vee ja Mai Ojaver.

1968. a. üliõpilaste teaduslike tööde vabariikliku konkursil auhinna Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilaste töid järgmiselt:

I PREEMIA:

Jüri Hansen (majandusteaduskond), Enn Kaare'son, Kalju Looits ja Mart Savi (ehitust.), Tõnu Koger, Tiit Vesmes ja Peeter Pappel (mehaanika), Jaak Kuks, Nikolai Kõvvalu (elektrotehnikat.) ja Joel Põld (energeetikat.).

II PREEMIA:

Kalev Benno ja Priit Kulu (mehaanika), Kalle Palu ja Otto Kruus (ehitust.), Rairo Raud, Gunnar Kose, Uno Vallner (elektrotehnikat.), Peep Tarien, Villu Vares (energeetikat.) ja Aksel Treimann (keemiat.).

III PREEMIA:

Arnold Geršoig, Ivan Hoptar, Juri Jašin, Sergei Statšenko,

Juhan Povel, Jossif Luvitšuk ja Andres Laansoo (mehaanika), Kalju Lott, Toomas Nirk ja Riita Treimann (keemiat.), Peep Martverk, Ants Roose ja Pärn Vänni (elektrotehnikat.), Urmas Mänd (ehitust.), Galina Šurtšikova (majandust.) ja Juri Šurtšikov (energeetikat.).

DIPLOMID:

Jaanis-Aivar Balodis (õhtune teaduskond), Aarne Eipre, Bernhard Teeäär, Lembit Viira ja Elmar Just (ehitust.), Endel Jaggo, Vello Nurmela, Iva Nurste, Edgar Laksberg ja Henn Saar (elektrotehnikat.), Matti Keel, Ellar Keskküla, Andres Luiga, Alla Ma'tšik ja Kaido Rajur (energeetikat.), Jüri Mark ja Anti Viikna (keemiat.) ja Juta Tali (majandust.).

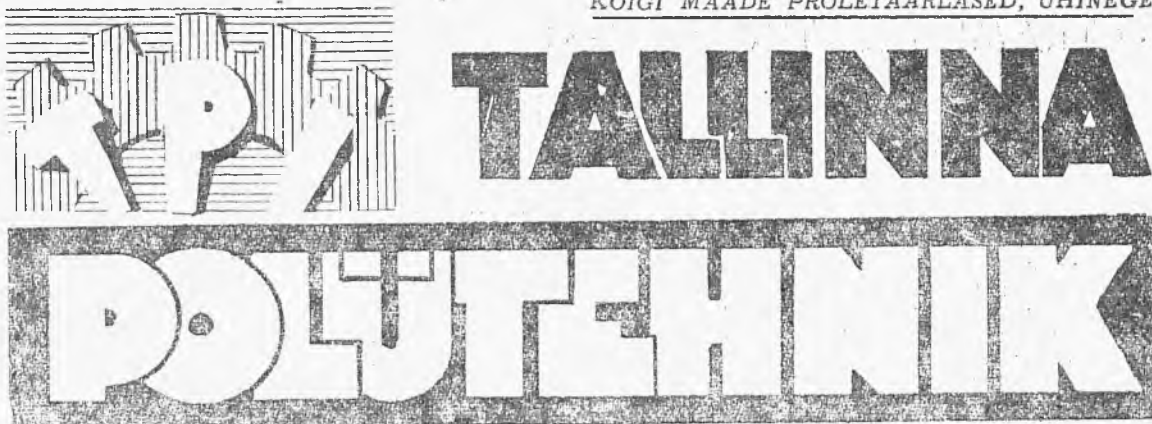
Nooremad kursused

PREEMIA:

Tõnis Saaremäel ja Mati Tomson (ehitust.), Rostislav Troškov (elektrotehnikat.).

DIPLOMID:

Hilda Jänes, Jossif Ušvanski ja Niina Jõesaar (elektrotehnikat.), Mati Tomson ja Madli Käära (ehitust.).

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 36 (531)

XX aastakäik

Reedel, 20. detsembril 1968

ENERGEETIKUTE PÄEVAKS

22. detsembril on energeetikute päev. Rea tähtsate rahvamajandusharude kõrval on energeetika üks selliseid, millele toetub kogu maa majanduslik võimsus. Tarvitseb vaid meenutada V. I. Lenini sõnu — «Kommunism» on nõukogude võim pluss kogu maa elektrifitseerimine» ja asiolu, et energia tootmist käsitletakse olulise punktina igal NLKP kongressil ja ta on sisse viidud ka NLKP programmi kui kommunistliku ühiskonna majanduse ülesehituse alus. Energia tootmist ühe inimese kohta käsitletakse sageli maailma eri maade elatustaseme võrdlemisel. Eesti NSV-s on energeetika peamiseks arengubaasiks Nõukogude Liidu looderajoonide tähtsaim kiitus — põlevkivi. Selle kütuse baasil on välja ehitatud võimas energiasüsteem suurte elektrijaamadega nagu Kõhva-Järve, Ahtme ja muidugi eeskätt Balti Soojuselektrijaam. Ehitamisel on võimas Eesti Soojuselektrijaam. Samal ajal täiusdatakse ja moderniseeritakse tööstuses kasutuselolevaid tehnoloogilisi protsesse ja tõstetakse tootmisvõimsusi, millega pidevalt kasvab tööstuses elektrienergia ja soojuse tarbimine. Kasvab pide-

valt ka vajadus spetsialistide — energeetikute — järele nii tööstuses kui ka energia süsteemis. Tallinna Polütehniline Instituut on Eesti NSV-s selleks keskuseks, mis valmistab ette meie vabariigi energeetikuinseneri. Samuti tehakse meie õppeasutuses ulatuslikke uurimistöid kõige mitmekesematel energeetika aladel. Praegusel ajal on energeetikute ettevalmistamine koondatud energeetikateaduskonda. Üksnes päevases osakonnas õpib 161 üliõpilast soojusenergeetikate erialadel ja 180 üliõpilast valmistuvad ette elektri-energeetikainseneri kutsele. Eeloleval suvel on oodata uut perehoidmist, mille tulemusena meie vabariik rikastub üle 30 uue spetsialisti-energeetikuga.

Soojusenergeetika kateeder on ette valmistanud pidevalt inseneri-soojusenergeetikuid. Al-

nagu akadeemik-sekretär, Eesti NSV TA korrespondentlõige I. Öpik, Eesti NSV Plaanikomisjoni esimehe esimene asetäitja H. Toome, instituudi «Tööstusprojekt» direktor E. Kasari, TA Termofüüsika Elektrofüüsika Instituudi direktor L. Vaik, Tallinna SEJ direktor S. Startšenko, suurte elektrijaamade peainsenerid V. Vestung ja U. Lehtse, «Eesti Energia» peainseneri asetäitja A. Semjonov ja paljud teised. Paljud inseneri-soojusenergeetikud on jõudnud edasi teaduses, on kaitsnud rida kandidaadi väitekirju ja kolm tehnikadoktori väitekirja. TPI soojusenergeetika kateedri õppejõud on enamikus meie õppeasutuse kasvandikud. Nende uurimistööd on saanud üleliidulise tunnustuse ja on tuntud ka välismaal.

Arve ja fakte

Viimase kümne aasta jooksul suurenes Nõukogude Liidus elektrienergia tootmine 2,5 korda. Täna toodetakse 640 miljardit kWh elektrienergiat.

Elektrienergia tootmises on Nõukogude Liit esimesel kohal Euroopas, tootes seda rohkem kui Inglismaa, Prantsusmaa, Saksa FV ja Austria kokku.

80% elektrienergiast toodetakse Nõukogude Liidus soojuselektrijaamades, kusjuures üle 1 miljoni kW võimsusega elektrijaamade arv on üle 20-ne. Bratski hüdroelektrijaama, mis on maailma suurim, võimsus on 4,1 miljonit kW.

Nõukogude Liidu 35 kV ja kõrgema pingega elektriliinid ulatavad 9,5 korda, koos 0,4–20 kV liinidega aga koguni 70 korda ümber maakera.

Elektrienergia omahind on vähenenud kümne aasta jooksul 17%.

Elektrienergia tootmises ühe elaniku kohta on Eesti NSV esikohal Nõukogude Liidus ja teisel kohal (Norra järgi) maailmas.

Eesti NSV suurimaks elektrijaamaks on Balti Soojuselektrijaam võimsusega 1,6 miljonit kW.

Eesti kolhooside ja sovhooside täielik elektrifitseerimine lõpetati 1964. aastal.

O. TAPUPERE

Elektrisüsteemide kateedri juhataja

ESIMISE KURSUSE ÜLIÕPILASEDI

Kes soovivad saada üliõpilasmütsi, koguge raha 348 rubla oma komsorgi kätte. Komsorg toimetab selle raha koos mütsi-soovijate nimekirjaga, milles on märgitud ka peakafoete numbrid, hiljemalt 25. detsembriks 1968 TPI komsomolikomiteesse AV-413.

ELKNÜ TPI KOMITEE.

Füüsika praktikumis on elektrivõrkude ja -süsteemide eriala üliõpilased Lembit Paas ja Jüri Veeremäe.

tes 1948. a. kuni tänapäevani on diplomivärviliseks tunnustatud 244 inseneri spetsialiseeriva suunaga elektrijaamade soojusenergeetikutele seadmetele. Aastast 1960 algas ka inseneride ettevalmistus spetsialiseeruva suunaga tööstuslikkudele soojusenergeetikutele seadmetele. Sellel suunal on diplomi saanud juba 41 inseneri. Paljud TPI lõpetanud insenerid on näidanud end parimast küljest ja neid on edutatud väljapaistvatele ametikohtadele vabariigis. Ei saa mööda minna selliste TPI kasvandikkude nimetamisest,

TPI soojusenergeetikute ja elektrienergeetikute pere ja samuti ka kõik arvukad meie instituudi lõpetanud inseneri-energeetikud tähistavad energeetikute päeva ühise perena. Nad teavad oma vastutusrikkast osast Eesti NSV energeetika edasiarendamisel. Iga aasta 22. detsembril aga kogunetakse, et pidulikult meelesoluks teha kokkuvõtteid möödunud, vestelda tulevikust ja tunda end selles suures peres meespeetud liikmena. Head peotaju!

Dots. I. MIKK

KÜLALINE UNGARIST

Neli päeva viibis Tallinnas ühingu «Teadus» külalisena Budapesti Tehnikaülikooli professor, tehnikadoktor Imre V. Nagy. Ungari teadlane külastas meie instituudi sanitaartechnika kateedrit ja laboratooriumi, tutvus meil tehtavate uurimistöödega ja andis neile kõrge hinnangu. Jutuajamisel küllalisega saime ülevaate Budapesti Tehnikaülikooli veemajanduse ja

hidrotechnika kateedrites teostatavatest uurimistöödest ja leppisime kokku edaspidises teadusliku informatsiooni vahetamises. Vabariigi veemajanduse spetsialistidele pidas prof. I. V. Nagy loengu Ungaris kasutatavatest maaniisutamise-vihmutamise meetodite arengust ja sellega seotud probleemidest.

E. PAAL

«KUS PEITUB VIGA?»

Kive on nüüd visatud parajal määral mitmesse kapsaada. Oma osa on saanud õppejõud, üliõpilased ja hariduse korraldus üldse. Kui hea oleks niisama jätkata, ikka natuke sulle, natuke mulle, võrdset hirmu ja armu kõigile asjaosalistele. See on nii harjumuspärane, nii moodne ja peaaegu — kõige suurem süüdlane pääseb veidike kergemini kui ta väärt on.

Minu arvates on kõik viited õppetöö halvale korraldusele, igavatele loengutele ja madala kvalifikatsiooniga õppejõududele täiesti õiged, kuid mitte mingiks mõjuvaks põhjuseks suurele väljajälgvusele, sest niisama madal kui on loengute tase on ka nõudmist tase eksamil. Niisiis on selle üle põhjust nuriseda võimekatel üliõpilastel, mitte aga nendel, kes käesoleva mõttevahetuse on põhjustanud. Puudulikud hinded ja eksmatrikuleerimine tulevad tavaliselt sellest, et pole suudetud või viitsitud endale selgeks teha sedagi pisut mida talletatakse konspektides. Kui jõud sellest vähesestki üle ei käimis enam-vähem pudiks on teatud, kuidas saab siis nõuda ainele iseseisvat, loomungulist lähenemist ja loota, et väljalangevus sellega kahaneks.

Arvatavasti on kogu kurja juur

siiski selles, et kõrgemas kooli pääsemise määrab küllaltki ebamäärane ja mitte päris kindel tahe kanda värvimütsi, mitte aga teadmised ja võimed. 5—6 aastat tagasi said nuhtluseks ettevõtete stipendiaadid, küllap sellest õppeaastast saavad murelasteks need, keda ilusasti maalitud plakadid järeleaitamistundidesse kutsuvad. Asi on toepelt halb veel selle pärast, et «tänu» suurele hulgalisele lohedele ei kujune rühmas mingit töömeeleolu, nii mõnigi nõrgema iseloomuga üliõpilane laseb ennast üldisest meelolust kaasa haarata ja kaotab pinna jalge alt. Tugevas kollektiivis oleks ta arvatavasti ihaldatud diplomini jõudnud, üldises minnalaskmis-meeleolus peab aga õige varsti instituudiga hüvasti jätma.

Enda õigustamiseks on hea rääkida suurest koormusest ja aianappusest. Midagi valet selles jutus pole, sest loenguid ja praktikume on tõesti kuhiaga. Kuid on's aiaapuudus tõesti nii suur nagu me teada juttudes paisata laseme? Kas mitte suurem osa neist juttudest ei räägita kohvikulaua taga või niisama sihitult ringi uidates. Suurem viga kui aiaapuudus on vist selles, et maast-madalast on haritud aega surnuks lööma ja nüüd on see

saanud harjumuseks? Kas mitte juba lasteaiast alguse saav eestkostmine ja järeleaitamine pole selle põhjuseks, et noorte inimeste tahtemoadused on lähedased nullile. Ennast pingutada, millestki loobuda, — milleks? Ei viitsi ja asi korras. Ei tule pähegi, et kui oled kord instituuti astunud, siis ei saa alati viitsimisest küsida. Kuid sageli on nii, et vähegi keerulisema probleemi puhul tundub õppimine üleüldse ajaraiskamisena (niikui ni midagi aru ei saal), hoopis tõhusam näib istuda ja hädaldada. Kurta võib-olla kauemgi kui õppimine aega oleks võtnud.

Vahel kuuled, et häbenemata põhjendatakse instituudi poollelajtmist kahe sõnaga: raske oli.

Kui inimesel on raske, aga ta tahab, et oleks kerge ja selles ei näe midagi ebaloomuliku ei sõbrad ega tuttavad, kas saab siis aidata instituut, õppetöö parandamine, täiustamine ja ajakohastamine? Ega vist. Aidata saab ainult üht viisi: muuta juba instituuti pääsemine raskeks. Siis saab kohe alguses selgeks, milline elu ees ootab ja nii mõnigi, kes ilusat äraolemist loodab leida, kokkub lävelt tagasi.

ANNE PÖRK

Alanud mõttevahetusest osavõtnute artiklites leiame väga palju küsimärgiga lõppevaid lauseid. Tõepoolest — kolleeg Tümanõki algatatud arutelu haardevalatus on nii lai, et nõrga õrreedukuse kõigi võimalike põhjuste selgitamine, kõnelemata selle parandamise tõhusatest abinõudest, on tubli tükk uurimistööd. Arvan, et olulisemad neist on siiski juba esimese sulevõtu-ga kirja pandud.

Pakuksin probleemi peamiste põhjuste otsimisel minilähenduse järgneval kujul. Seades nõudeks üle instituudi läve astumisel ühe põhilise aine, matemaatika, kirjajalilul eksamil 40% ja nõudes kohe järgnevas õppetöös (ühtlasi eeldustena eksamitele pääsemiseks) 60% edukust kontrolltöödes, vähendamata nõudlikkust, teeme sellega 33% puhastusraie oma instituudi noores metsas. Ka parim pedagoog ei suuda lühikes ajaga anda tulevasele insenerile vajalikku tehnilist taipu ja matemaatilist mõtlemist neile, kellel selleks eeldusi ei ole (vahel isegi soov puudub).

Instituutides, kus on karmimad konkursid tingimused, ei tule üldse kõne alla paljud meile peavalu teevad küsimused, nagu: õigeaegne tööde esitamine, sundkonsultatsioonid jne.

Muidugi annab mõndagi parandada veel ka õrreedukadikas. Seega küsin õrreedukuse tõstmise üldiselt MM (materjal-metoodika) probleemiks. Ja viimasega on otseselt või kaudselt seoses peaaegu kõik instituudi paljude hoonete seinte vahel toimuv. Mõned mõtted sellest õigust (lühidalt ja mitte lähtsuse järjekorras).

Õppeplaanid ja aineprogrammid. Õppeplaanides esineb vasturääkivusi (näiteks loetakse võõrkeeli esimestel semestritel, kui veel ei adata eriala spetsiifilist terminoloogiat, tugevusõpetuses vajalikud matemaatika ja teoreetilise mehaanika osad võiks olla kavas varem jms). Alamate kursuste õppeainete programmid peaksid enam silmas pidama praktika nõudeid ja seost järgnevate ainetega. Praegu toimub ju põhiline väljalangemine esimestel semestritel, üldainete alusel. Hea oleks mõnevõrra enam hinnata üliõpilaste vastavust tema tulevase eriala nõudeile, kas võis sel teel, et harjutusülesanded valida või-

malikult erialale lähedasemad. Semestri töö jaotuse ja üliõpilaste iseseisva töö osas on esitanud mitmeid häid ettepanekuid metoodikanõukogu üliõpilaste iseseisva töö komisjon (esimees dots. Paksarv). Neid aga seni millegipärast rakendatud ei ole.

Eksamid. Loomulikult ei võid minna õrreedukuse tõstmiseks eksamil leebema hindamise teele. Kuid mõningaid põhioõudeid kipuvad vahel eksamineerijad unustama. Närvilise õhkkonda kartus ei ole head kaaslast üliõpilastele nende teadmiste hindamisel. Püüame neid vältida. Kolmas eksam — komisjoni ees — õigu aga kõigiti põhjalik aine põhjaluste tundmise kontroll, sest siin on üliõpilasel kaalul küllaltki palju ja otsus peab olema igati õiglane. Ka ei ole hea austa-tada kohe hõige keerukamate küsimustega. Veel üks näiliselt piisav. On soovitatav mitme ülesande puhul need järjestada võimalikult tõusva raskuse järjekorras, mis mõjutab lahendamisel üliõpilase enesekindlust ja hinnet.

Ei ole arusaadav, miks mõned õppejõud ei armasta õnnestunud korduksameil panna rahu'davast kõrgemast hinnet (kui vastus seda väärrib). Eksamil «spikerdamise» tuleb aga sühtuda täie rangusega. Mõte «Küll suulisel küsimisel selgub!» on siiski ülekohtune nende üliõpilaste suhtes, kelle eksamimärkmed ei ole maha kirjutatud.

Õppejõud ja pedagoogika. Suur osa meie õrreedukadusest on sama instituudi kasvandikud, instituudi, milles pedagoogikat ei õpetata. Õpime vajalikku koormusest ja vist mõnigi kord mitteeni'savalt. Kas selles ei peitu põhjus, et vanematel kursustel enamuses rohkete praktikuste koormustega ja paremat pedagoogilist vaistut omavad õrreedukad saavad üliõpilastega suhtlemisel läbi veenmistega. Kuna noorematel kursustel sageli kasutatakse karistamist (mahaääriate «lõikad» kateedrites, lisasülesanded tähtsaks mitteesitajale jm.). Et sellise karistamise saavutame teatavat edu, on õige, kuid see ei näita meie pedagoogilisi võimeid paremast küljest.

Konsultatsioonid. Ei vaidle vastu, et sundkonsultatsioonid võivad mõjuda positiivset, kuid mõtlen, kui vähe kasulikku võib anda oma kutsetöös üks lõpetama sunnitud insener? Juba esimene sõel meie uksele peab olema vähemalt nii tihe, et igaks-juhaks-tuleid sisse ei pääse. Konsultatsioonide ja kogu muu õppe- ning teadusliku töö eduka korraldamise huvides

peaks kindlustama kateedritele uutes õppekorpusetes ruumid selliselt, nagu hoolikal ja igakülg-selt põhjendatud eelplaneerimisel kavandati.

Pean ülimalt vajalikuks nõudmist tase lähendamise sisseastumiseksamitel ja õppetöös instituutis.

Eelnevalt peatusin ka mõningatel teistel küsimustel õppemetoodika valdkonnast. Arvan, et ainult nendegi hoolikal kaalumisel võib leida tee õrreedukuse tõstmiseks. Kuid selle näitamise au kuulub pärast vajaliku ja kindlasti veel jätkuvat kogemuste vahetamist juba geniaalsematele suleligutajatele.

O. ROOTS

Paremate poliitökonoomia tundjate selgitamiseks korraldatakse Tallinna Polütehnilises Instituutis 1968/69. õppeaastal konkurs. Avaldame järgnevalt konkursi juhendi.

KONKURSI EESMÄRK:

Süvendada üliõpilaste teadmisi poliitilises ökonoomias ja tõsta nende huvi majandusprobleemide vastu.

Rein Otsepp — majandusteaduse kandidaat

selle eest ka tulemusrikkaks. Aspirant ei jäänud rahule vaadega, mis tõlgendavad vastutust episoodilise, ainult aeg-ajalt tekki-vähtsena (üeastumiste järelereaktsioonina). O'gu asia juuriõil'se küljega kuidas tahes, aga poliitökonoomilisest aspektist tuleb materiaalselt vastutust käsitada üh'skonna majandusliku korra kui terviku ühe lahutamatu tahuna. Järeleilult kõiki tootjaid pidevalt hõlmava suhtena. Vastasel korral tekib praktikas, nagu senine kogemus kinnitab, nii mõnigi kord ebamäärane vastutuse situatsioon, mis tõnestab töötajate huvitatust igati efektiivsest tööst. Ühtlasi leidis autor o'levat hädavajaliku lahti saada materiaalse vastutuse impersonifitseerimise (konkreetsetest isikutest eraldamise) peahest, mis on seniajani meie majanduselu tõsiselt kimbutanud.

Väitekirja leidis juba enne selle lõp'ikku val'mimist korduvat tunnustavat äramärkimist ajakirjanduse veergudel. Autori analüüsi kasutati 1966. a. EKP Tartu Linnakomitee pleenumi etteval'mistamisel ja läbiviimisel. Kõik see räägib niihästi valitud teema aktuaalsusest kui ka pakutatavate lahenduste elulisusest. Värskele kandidaadile tahaks soovida vaid ühte: ärgu ta lasku ennast loorberite hõngust hettekiski uimastada!

KOLLEEGID

Konkurss paremate poliitökonoomia tundjate selgitamiseks

KONKURSIST OSAVÖTT:

Konkursist võtavad osa 1968/69. õppeaastal TPI-s poliitökonoomiat õppivad majandusteaduskonna II kursuse ja tehniliste erialade III kursuse päevase osakonna üliõpilased.

KONKURSI LÄBIVIIMINE:

Konkurss viiakse läbi 3 voorus.

I voorus (15. aprilliks 1969) esitavad õpperühmades poliitökonoomia seminare juhendavad õppejõud kooskõlastatult rühmakolmikutega 1—3 paremat üliõpilast II vooru (väärivate kandidaatide puudumisel võidakse üliõpilasi mõnest õpperühmast ka mitte esitada). Mainitud üliõpilaste selgitamisel arvestatakse üliõpilaste tööd nii poliitökonoomia kapitalismi osa kursuse kui ka sotsialismi osa kursuse omandamisel.

II voorus (1. maiks 1969) kirjutavad valitud üliõpilased üh-hireferadi, mille teemad teatakse teatavaks vahetult enne selle kirjutamist. Teemasid on 4—2 poliitökonoomia kapitalismi osa ja 2 sotsialismi osa kohta. Lühireferadi kirjutamiseks on aega

180 minutit. Lühireferaadid esitatakse žüriile hindamiseks varjunimede all, kusjuures autor lisab oma õige nime lühireferadi-le kinnises ümbrikus. Lühireferadi tulemuste põhjal valib žürii välja 12 paremat üliõpilast, kes pääsevad III vooru.

III voorus (1969. a. maikuul) toimub eelmainitud 12 üliõpilase osavõtul viktoriin, mis selgitab ka nimetatud konkursi võitja. Viktoriin toimub publiku ees. Erakordselt väljapaistva lühireferadi eest II voorus on žüriil õigus anda selle autorile viktoriinil lisapunkte. Võrdse punktide arvu korral III voorus otsustab esikoha saatuse II voorus kirjutatud lühireferaatide kaitsmine autorite poolt žürii ees.

AUTASUSTAMINE:

Konkursil esikohale tulnud üliõpilast premeeritakse ELKNU Tallinna Linnakomitee poolt tasuta turismiteusikuga ühele sotsialismimaale. Auhinnad saavad ka järgmised üheksa.

KONKURSI ŽÜRII

Välismaa naerab

Karikatuurid on võetud Saksa DV-s ilmutavatest ajakirjadest.

Teedeinsener. Kes ta niisugune on?

Tallinna Polütehnilise Instituudi oli 1967. aastaks lõpetanud üldse 169 teedeinseneri, neist 155 pärast 1944. aastat.

Teedeinseneri töötab kõige rohkem Autotranspordi ja Maanteed Ministeeriumi süsteemis — 83, järgnevad Kohaliku Majanduse ja Elukondliku Teeninstituudi Ministeerium — 25, kõrgeimad ja keskõppeasutused — 21 ja teised organisatsioonid — 33 inseneriga.

Lõpetanute töötab 110 ehk 65% Tallinnas, järgnevad Pärnu — 12, Tartu — 10, Põlva — 6, Rapla — 5, Haapsalu — 4 jt. linnad vähema arvuga. Disproportsioon teedeinseneride jaotamises Tallinna ja ülejäänud linnade vahel on aga näiline — 110 inimesest on otseselt Tallinnaga seotud 25 töö, ülejäänud 85 töötavad aga keskõppeasutustes, millede koondumine Tallinna on loomulik.

Teedeinseneride hulgas on üks tehnikadoktor (Uno Nigul) ja 7 tehnikakandidaati. Esimest kraadi taotlevad praegu veel 6 teedeinseneri.

Nende andmetega lõpebki ametlik statistika. Täiendava informatsiooni saamiseks korraldab TI kokkutulekul 1967. a. detsembris kokkutulnute hulgas ankeetküsitlus. Vastused laekusid 89 teedeinsenerilt (52,6%). Kontrollimisel selgus, et vastajad jaotusid võrdlemisi ühtlaselt nii lõpetamise aja kui ka soo järgi. See tõttu võib meie instituudi «Minsk-22-lt» saadud tulemuste põhjal tehtud järeldusi üldistada väikese veaga kogu teedeinseneride peale.

Tabel 1 annab ülevaate TI ametkohtadest, vanusest, sissetulekust (koos regulaarse palka ja «rataste rahaga») elamispingast ja töökohaga rahulolematusest.

Tabel 1.

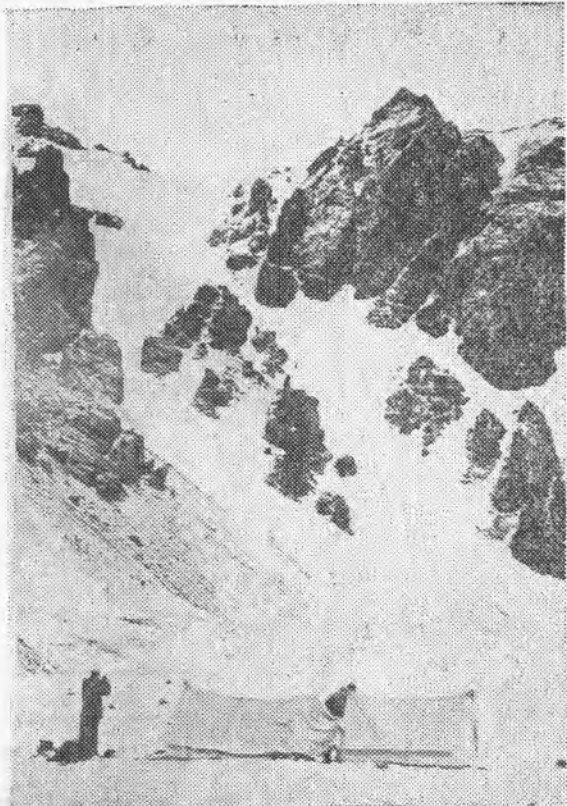
Jrk. nr.	Ametikoha nimetus	Töötab antud kohal	Keskmine vanus	Keskmine sissetulek	Pindala pinda	1 perekonnaliikmele m ²	Eluole	Töökohaga rahul
1.	Asutuste juhatajad või asetäitjad	6,7	32,2	180	12,0	17		
2.	Asutuste peainsenerid	12,3	36,5	199	12,4	27		
3.	Osakonna juhatajad või asetäitjad, piirkonna- või teedeinsenerite ülemad	16,8	31,2	164	9,5	33		
4.	Õppejõud, töötajad, aspirandid	12,3	33,6	196	8,6	0		
5.	Projekti peainsenerid, grupijuhid	10,1	37,4	182	8,8	33		
6.	Vaneminsenerid, insenerid	33,7	30,4	135	10,5	30		
7.	Töödejuhatajad	5,6	32,0	228	7,5	40		
8.	Teemeistrid, laborandid	2,2	28,0	125	9,0	0		
	Keskmine	100,0	33,0	168	10,0	25,7		

Jaotuvus ametkohtade järgi näitab reainseneride (3 viimast ja vanuse vahel on lineaarne ja gruppi) väikest osatähtsust — avaldub järgmiste sirge kordinaatidega: üks aasta peale pe-teadusliku personali, näeme, TPI lõpetamist on abiellunud

Sellel piiril võib näha mägi-matkajate laagrit umbes 3800 meetri kõrgusel jään vahetult enne Kiškini kuru (4150 m) Põhja-Tjan-Sanis. Tagapool mäeharjal olev lumine sadul ongi kuru. Kõrgmägede selge õhk petab — pilti vaadates ei usuks, et ees seisab kuus-seitse tundi rasket ja ohtlikku tõusu.

Mägede kliima on «kontrastne» — päeval põletab päike tõesti halastamatult, aga selles laagris näiteks langes temperatuur õhusel alla kümne kraadi. Telk oli seestpoolt kaetud hingedaurust paksu jääsoomusega, saapad külmusid kõvaks, kuid uni oli tunduvalt magamiskõhadele hea. Ka nahu ja teised haigused ei tulistanud meid kõrguste puhtas õhus.

Nagu alati kostitas toimkond ärganud matkajaid kuuma ei-

nega — aitasid spetsiaalsed bensimipriimused, ja teekond võis jätkuda.

A. OLLI

40% teedeinseneri, üle 35 aasta vanuses aga 100%.

Perekonnaseisu mõju mõninatele näitajatele demonstreerib tabel 2.

Näitaja

1. Perekonna summaarne kuu sissetulek rublades	170	285
2. Perekonna suurus, inimest	1,4	3,15
3. Elamispinga 1 perekonnaliikme kohta m ²	11,6	9,7
4. Kuu sissetulek 1 perekonnaliikme kohta rublades	121	91

Teedeinseneri vanuse suurenedes kasvavad järgmised näitajad: 1) isiklik sissetulek, 2) sissetulek perekonna kohta, 3) perekonna suurus, 4) töökohaga rahulolu, 5) isiklike mootorsõidukite arv; vähenevad aga sissetulek ja elamispinga suurus ühe perekonnaliikme kohta. Nii oli kuni 30 aasta vanuste perekonnaliikme kohta 113 rbl., 41—45 aasta vanustel aga 81 rbl.

Oma töökohaga rahulolematuse osatähtsus oli nais- ja meesinseneride seas võrdne.

Vanuse suurenedes kasvab nende arv, kes on leidnud endale meelepärast tööd. Töökohaga ei olnud rahul 31% kuni 30 aasta vanustest teedeinseneridest ja 14% 41—45 aasta vanustest kolleegidest.

Elamispinga suurus ühe perekonnaliikme kohta oli 10 m² (võrdl. tööstuselektrikutele 8,6 m²). Keskmine näitaja taga peituvad aga üsna suured kõikumised — 21% perekondadest oli ühe inimese kohta alla 6 m² elamispinga, 19% aga üle 15 m². Palga suurenedes elamistingimused oluliselt ei parane. Elamispinga suuruse (1 perekonnaliikme kohta) standardhälve on 5,2 m² ja variatsioonikoeffitsient 0,52.

Teedeinsener peab olema amatöörautojuht, et tunnetada enda projekteeritud või ehitatud autotee vastavust liiklejate vajadustele. Seni saavad seda teha igast 100 lõpetanust 18 sõiduautot ja 9 mootorrattal. Võrdluseks:

Eksamisessioon. Õppeedukus. Stipendium!

«Traditsiooniline pedagoogika oma didaktilise printsiipidega ei suuda enam hakkama saada dunaamilise mõtlejatüübi kasvatamisega. See on aga eriti vajalik noorsoole, et omada arusaamist neist kiiresti muutuvatest keerulistest olukordadest, mis leiavad aset tänapäeva maailmas.

Tähendab on vaia leida uusi efektiivseid õppimismeetodeid, mis lubaksid lahendada haridusprobleemi tänapäeva teaduse tasemel.»

A. RUMJANTSEV, NSV Liidu Teaduste Akadeemia viitsepresident

Ühe tähtsa põhimõttena tuleb tõsta esiplaanile üliõpilase enda vastutustunde ja aktiivsuse tõstmise küsimus õppetöö tulemuste hindamisel ja analüüsimisel. Seda protsessi oleme püüdnud süvendada alates käesoleva aasta aprillis toimunud ÜLKNÜ TPI organisatsiooni XVI konverentsist.

Üheks elemendiks on siin uue stipendiumide määramise korra sisseviimine TPI-s. Käesoleva õppeaasta talvise sessiooni lõppedes toimub selline stipendiumide määramine juba kõikidel kursustel.

Keskne koht uues süsteemis on õpperühmal ja selle komsorgil. Õpperühm kui selle esmane üli määrab oma üldkoosolekul kandidaadid stipendiumi saamiseks, arvestades rangelt stipendiumi määramise lorda ja üliõpilase suhtumist õppetöösse.

Teaduskonna büroost võtab osa õpperühma komsorgi kui rühma täievoliline esindaja. Seega satub komsorg oma sageli puhtformaalselt liidripositsioonilt olukorda, kus tuleb olla otsustusvõimeline isiksus kaasüliõpilaste elu-olu küsimuste lahendamisel.

Möödunud kevadel oli küllalt juhuseid, kus komsorg ei seisnud oma ülesannete kõrgusel (seetõttu kannatas kogu õpperühm, kuna oli valitud sellele kohale vale inimene). Nimetatud siin õpperühmi TT-31, KA-57 (komsorg on ko-

elektrijaamade, võrkude ja -süsteemide eriala iga 100 lõpetanu kohta tuleb 26 sõiduautot ja 11 mootorrattast, tööstuselektrikutel aga 20 sõiduautot ja 12

Perekonnaseisu valla:lineabelus

1. Perekonna summaarne kuu sissetulek rublades	170	285
2. Perekonna suurus, inimest	1,4	3,15
3. Elamispinga 1 perekonnaliikme kohta m ²	11,6	9,7
4. Kuu sissetulek 1 perekonnaliikme kohta rublades	121	91

mootorrattast. Teedeinseneride mahajäämus on seotud ühelt poolt väiksemate sissetulekutega, teiselt poolt aga ka väiksema keskmise vanusega. Näiteks 1951—53. a. lõpetanud teedeinseneride hulgas on autoomanikke 57%, 1959—60. a. hulgas 13% ja 1961—66. a. hulgas 10%. Oma mõju avaldab ka asjaolu, et vanemad lõpetajad eelistasid osta suhteliselt odavamaid autosid!

Aritmeetiliselt keskmine teedeinsener on proportsionaalse kehahitusega, kaldude prof. J. Auli tabelite järgi veidi tuisenemisele. Meesteedeinseneride keskmine pikkus 177 sm ja keskmine kaal 76 kg. Naisteedeinsener on keskmiselt 164 cm pikk ja 62 kg kerge. Serga raskust naiskolleegide keskmine kaal maailma parimate standardile (miss MM valimise andmetel, pikkuse kohta kahjuks andmed puuduvad...).

Mees TI «hobby» pingerida on järgmine: turism sport ilukirjanduse lugemine, foto-kiino, muusika, teater bridge, kalastamine peotants ja ristsõnade lahendamise. Nais TI huvi- ja järjestuvad nii: ilukirjanduse lugemine, turism, teater, muusika, foto-kiino, sport ja majapidamine.

Need oleksid huvitavamad näitajad ankeetandmete lõpliku töötlemise tulemustest. Analooget küsitlust, muudugi tüüpiliku ma ankeetvormi abil on kavats korjata iga kuu aasta tagant.

I. PIHLAK, 1959. a. lõpetanu

Meie instituudi ateismiklubi tegutseb juba kolmandat aastat. Seisuga 29. novembril kell 24.00 1968 oli klubi tegevust leidnud 777 üliõpilast (veel lugemata arvul pealtvaatajaid). Klubi on seadnud ülesandeks inseneride hulgas ateismist õige arusaamise kujundamise.

Klubi liikmeks võib olla iga TPI üliõpilane, õppejõud või töötaja, kes hingelt nooreks on jäänud ja meie hulka kuuluda soovib. Klubi töövormid ja traditsioonid on välja kujunenud aastate jooksul koos väime kord kuus, nendeks puhkudeks on meile reserveeritud «PIKO» Klubiõhtud koosnevad muusikst, tantsust, udupiltidest (vahel ka elavatest), kohtumistest kuulsate esjatundjatega, kohvist, komöödiast, mustast meelest daamide valtsist, kirjavahetusest preestritega, kuivast veinist, horoskoopidest, küpsistest, viktooriinidest, auhindadest ja teaduse viimast sõnadest. Seda viimast osa hoiame enda käes kindlati. Olemus ju ainukeseks organisatsiooniks meie ja ka meie vasakpoolseks nnabergalaktikas, kes omab autoriteetseid andmeid kirikukülastajate koosseisu ja dunaamika kohta Tallinnas ning religiooni ja ateismi mõjust TPI tudengitele. Meie uurijate «ranema põlvkonna» hulka kuuluvad U. Asi R. Uritam, A. Punga, A. Põrk, V. Freir'k ja H. Lirdmaa. Keskmiist põlvkonda esindavad A. Ilves (MP-11) T. Pukk (AV-11) M. Kutsar (LK-11), I. Volke (TP-11) ja S. Tilk (TP-11). Noorem põlvkond võtab juba hoogu. Teemad on huvitavad ja mis peasi, esimeste kursuste üliõpilastele teadusliku tööga katsetamiseks jõukohased. Hakkab ju eriala tundmaõppimine vanematel kursustel, ateismi loetakse aga juba esimesel. Praegu käsitlemisele olevad teemad on: Tallinna kirikuskülastajate demograafiline koosseis, usu mõju noortele linnas ja maal, adventism Eestis, ebausud, üliõpilase suhtumine religiooni ja ateismi TPI erinevates teaduskondades jne. jne.

Klubi liikmed esinevad ettekangetega teaduslikel konverentsidel (NB! mitte ainult UTÜ konverentsidel) ja avaldavad artikleid «akirjanduses». Näiteks «ATHEOS» poolt koostatud ateismilehekülj ajalehes «EDA-SI» 2. augustil 1968 paigutati toimetuse autahvilile.

Klubi tööd juhivad kindlakäeline valitsus, keda pole kohutanud mingid devalvatsioonid ega valuutakriisid, ei Pärnu preestri V. Kaseküli kirjad ega ka kurjad sõnavõetud metodistide palvemajas Merepuisteel.

Klubi kaitseministriks on Avo Punga (LT-31), välisministriks Toomas Pukk (AV-11), maandusministriks Maie Kutsar (LK-11), siseministriks ja asepresidendiks Alari Ilves (MP-11). President on toomise ökonomika ja organiseerimise kateedri assistent Ragnar Uritam ja tema nõunikuks on ühendatud filosoofia kateedri dotsent, filosoofia-kandidaat Kuulo Vimmsaare.

Auliikmeks on «ATHEOS» medali kavaler, meie klubi esimene president Urmas Asi, kes ka praegu klubi tööst jõudumööda osa võtab. Klubi medali on autasuks saanud ka viktoriinivõitjad Anne Põrk (KL-9) ning põlvkivikeemia ja sünteesi laboraatoriumi noorem teaduslik töötaja Holger Oja.

Medal otob ka järgmist viktoriinivõitjat. Seepärast, armsad lugejad, RAHU OLGU TEIEGA!

PRESIDENT P. S. Rahu saabub muidugi siis, kui olete juba «ATHEOS» liikmed.

A. VELLAMAA

Mõtteid seoses üliõpilaspäevaga

Üliõpilaspäevad Tartus ja Tallinnas on ammu möödas. Tartu üliõpilaspäevade kordaminekuid ja puudujääke on juba mitme kandi pealt vaetud. Meil võib-olla arvatakse, et selle üsna läbi-kukkunud ürituse kohta ei tasu üldse kirjutama hakata. Ei taha pretendeerida mingite kokku-võtete tegemisele, küll aga ütleks sõna sekka mõne ammutuntud ja mõne üliõpilaspäeval tekkinud probleemide kohta.

Tartu pidustustest võtsid osa ka TPI üliõpilased. Kuid nii mõnigi «kamp» oli juba hommikul liiga «heas» tujus.

Kuna sõideti esindama (olgugi omal algatusel) TPI-d, oleks seda enam tulnud käituda väärikalt, Tundub, et sellise kahtlase väär-tusega heatujulisus on meie ins-tituudis kaunis laialt maad võt-nud, sest Tallinna üliõpilaspäe-vaadel polnud olukord sugugi pa-rem, pigem vastupidi. Poleks nii hull, kui «auru all» tudengid oleksid vaikselt rongkäigus mars-sinud, ent nii Tartus kui Tallin-nas olid niisugused üliõpilased kõige suuremad lällutajad ja la-basuste hüdjad.

Kas ajalehel «Tartu Riiklik Ülikool» oli tarvis toonitada, et jätame sellised laulud nagu «Joo, sõber, joo...» rongkäigu pro-grammist välja, on küsitav, kuid TPI komsomolijuhtkond tegi vea, et ei «kirjutanud nina peale» sel-lise repertuaari kohatse. Usku-matu ja imelik, aga küllap oleks tulnud seda teha.

Üldiselt tundub, et Tallinna üliõpilaspäeva orgkomiteele on teisigi pretensioone. Nõrgaks jäi kogu Komsomoli-nim. staadionil to-munud miitingu mõte. Tartu Raekoja platsil toimunud väike kontsert, loosungi all «Sõjaohu

vastu», oli napisõnaline, kuid sisutihe.

Komsomoli staadionil ei suudetud aga tudengeid mitte millega-gi köita. Kui tervitussõnad ja lä-kitus komsomoli 50. aastapäeva puhul olid päevakohased, siis sel-lele oleks pidanud järgnema (või eelnema) midagi emotsionaalset ja sügavalt sisulist, mis oleks tudengeid sundinud tähelepanu koondama, mis oleks andnud ai-net parastiseks arutluseks või tõ-siste probleemide üle mõtlemiseks. Kui 20 tudengit sajast kuu-lis, millest räägiti, oli hästi, sest ülejäänuteni tänu lärmile suure-mat ei jõudnud. Millega muuga saab seletada seda, et igale mik-rofoni öeldud lausele järgnes ven-ny ja huilgav «Hurraa!» Tun-dub, et see oli käegalõõmine nii orgkomitee kui ka üliõpilaste poolt.

Tudengid pole enam väikesed lapsed, kes vaimustuvad efekt-sest tulevärgist, nii et nad unust-aksid selle hõredavõitu prog-rammi puudujäägid. Igatahes ra-hule ei jäänud keegi kes vähegi mõtelda suutis.

Suurem süü on kahtlemata tu-dengitel. Kuni meil pole täiesti kadunud «Oh-mis-nüüd-mina-eks-teised» mentaliteet, ei suude-ta midagi paremat korda saata. See ükskõiksus ja tühisus torkab silma ka mujal.

Aina rohkem meenus kusagil öeldu, et «tipikad» oskavad rää-kida ainult masinatest, viinast ja naistest. Ei kujuta ette, kui meil oleks ka oma mugav kohvik. On raske uskuda, et meie tudengid suudaksid seal luua asjaliku ja sisuka meeleolu. Või ütlen liiga rängasti? Praegu minu arvates on meil vastu panna mitteamet-

lik «üliõpilaskõrts» — restoran «Komeet». Seal on paljud üli-õpilased «mehetegusid» teinud. On paratamatult, et selle kõige labasema viinaviskamisega käib kaasas vaimne nürisus ja küüni-lisus.

Räägitakse, et insener peab olema eelkõige looja, s.o. loomin-guga tegelev inimene. Ta peab oskama suhelda väga erinevate inimestega. Ei piisa sellest, et tullakse toime üksnes tööülesan-netega. On vist narr tunne küll, kui tuleb tunnistada, et puudub oma arvamus kunstist, kirjandusest, muusikast ja teatrast. Mulle isiklikult siiski tundub, et palju-sid see üldse ei häiri. Selle ase-mel, et poolalaja käia kuskil õpitavale erialale mittevastavalt tööl, võiks avardada oma silma-ringi üldhariduslikes küsimus-tes. On suur kunst osata analüü-sida ennast, suuta jälgida oma käitumist kõrvaltvaatajana. Ei olnud midagi üliõpilaskäitu auto-de äratõstmises või prügikastide loomises. See oli tavaline huligaansus.

Lausa hirm mõelda, et 3—4 aasta pärast on need huligaanit-sejad tootmisjuhid.

Et meil pole tekkinud midagi nii sügavalt üliõpilaskäitu nagu on ansambel «Rajacas», selles pole süüdi oma kohviku, klubi või traditsioonide puudumine. Ei, viga on ikkagi suhtumises ja tahtmises.

Muidugi võidakse vastu vaie-l-da, et ka meil on häid traditsioo-ne, aga kas me saame lõpma-tseni kiidelda oma mees- või nais-kooriga ja «Kuljusega». Seda jääb nagu väheks, arvestades seda, kui tohutult suur on TPI.

JÜRI PÖDER,
LA-71

ENDEL RATNIK

Instituudi kollektiivi on ta-banud raske kaotus. Meie keskel lahkus ootamatult oma parimates aastates tööstusliku soojusenergeetika teadusliku uurimise laboratooriumi vaneminsener Endel Ratnik. Tema isikus kaotas soojusenergeetika kateeder ja probleem-laboratoorium suurepärase ja võimeka kaastöötaja, sõbra ja seltsimehe.

Endel Ratnik sündis 19. ap-rillil 1929. a. Valgas. Pärast Tallinna Polütehnilise Insti-tuudi lõpetamist 1952. a. elekt-ri- ja mehaanika osakonnas seadmete erialal töötas ta ku-ni 1953. a. alguseni soojus-

energeetika kateedris labora-tooriumijuhatajana. Sellele järgnes aspirantuur Odessa Polütehnilises Instituudis, mis kahjuks tuli vahepeal halve-nenud tervisliku seisukorra tõttu pooleli jätta. Jätkuvad tööaastad Tallinna Polütehni-lises Instituudis vanemlabo-randina, teadusliku töötajana ja alates probleemlaboratooriumi loomisest selle vanem-insenerina.

Rea aastate jooksul võttis Endel Ratnik osa peaaegu kõi-gist probleemlaboratooriumis teostatud tähtsamatest uuri-mistöödest, olles sageli kõige vastutavamate loikude täit-jaks. Soojusenergeetika kateed-r-i tunneb teda aga kui ini-mest, kes pühendas väga pal-ju aega ja vaeva ajakohase laboratoorse baasi väljarendamisele. Üliõpilaste seas on muutunud väga populaarseks tema poolt koostatud soojus-technika laboratoorsete tööde juhend.

Tunnustusena tubli töö eest on talle palju kordi avaldatud TPI rektori käskkirjades kiitust.

Mälestus heast sõbrast ja kaastöötajast jääb alatiseks meiega.

Kaastöötajad

Ujujad töid rändava taldriku tagasi

vabaltujumise ja oli teine 50 m liblikujumises, samuti Jaan Viidut, kes võitis 50 m rinnulujumise ning jäi teis-eks 100 m rinnulujumises.

Toreda saavutusega said hakkama Toivo Viilep, kes võitis 50 m ja 100 m selili-ujumise ning Vello Üorus, kes võitis nii 100 m liblikujumise kui ka 200 m kompleksujumi-se. Eriti rõõmustas meeste 4x50 m kombineeritud teate-ujumise võistkondade ko'mik-voit — see näitab ju ujumise mitmekülgsust ja kõrget taset.

* Ja lõpuks — kas Teie töös TPI ujumissektsiooni on veel palju murettekitavaid küsimusi?

Jah, kindlasti. Suureks probleemiks on meile nr. «veeküsimus». Praegu suudo-me rahuldada ainult murd-osa ujuda soovijatest. Ka viimasel TPI Spordiklubi kon-verentsil avaldas enamik sõ-navõtjaid teistest TPI spor-disektsioonidest soovi ujuma tulla. Kahjuks me nende soo-ve rahuldada ei saa sest me ise saame kasutada ainult üh-te rada VSÜ «Kalevi» sise-ujulas keskmiselt 45 minutit päevas. Et aga piisda konkurentsist ja kaasaja suurte koormustega kaasa minna, oleks vaja vähemalt 4—5 kor-da pikemat aega.

Arvestades seda, et praie 80 ujumissektsiooni liikme leidub meie õppeasutuses rohkemsti tublisid ja võimekaid veepallureid, vettühinajaid ja a'lvessportlasi, on lihtsalt karjuv vajadus TPI oma uju-la järele. Siis oleks rõõmlik ujuma õpetada ka neid üli-õpilasi, kes seda veel ei oska. Samuti sooks rahuldada õppe-jõudude soovid.

Nõrgaks kohaks üldse on meil aga naisujjad. Pedagoog-ilise instituudi tütarlastele jäid meie omad kõvasti alla. Kurb on see, et siiani on vähe o' nud naistudengeid, kes on avaldanud soovi tulla uju-ma. Oleks vaja rohkem jul-gust! Seega siis üleskutse naisüliõpilastele eriti aga I ja II kursuse tudengitele:

«TULGE UJUMA!»
TPI ujumissektsiooni esimees
ANDRES LEPIK,
(TT-31)

Vast. toimet. V. KALPUS

Vehklejad võistlusradadel

Mullu võitis TPI vehklemis-sektsioon vastu küllalisi Lvovist. Tänavu sai teoks vastukülä-s-käik. Meie võistkonna võõrus-tajaks oli kohalik kaubandus-majanduse instituut. Peale selle võtsid matškoostumises osa ka Lvovi «Dünamo» koondis ja ob-lasti «Dünamo» noortekoondis. Meie vehklejad esinesid selles konkurentsis küllaltki hästi. Eriti kehtib see individuaal-võistluste osas, kus kõik kolm esikohta toodi Tallinna.

Espadroni individuaalvõistlus-tes saavutas 10 võistleja hulgast esikoha Aleks. Tšerepkov, kolmas koht kuulus Tiit Veelile, meie kolmas võistkonnaliige Boris Sergejev jäi seitsmen-daks.

Naiste floreti individuaal-võistlustel oli osavõtjaid 15. Kindla esikoha võitis Kristi Pa-datik, kaotades finaalis vaid ühe kohtumise. Finaali pääses veel Silvi Petuhova, kes pidid ra-hulduma seitsmenda kohaga. Ka ülejäänud tütarlapsed — Idel Alihodžina ja Svetlana Dorofe-jeva võistlesid südilt.

Epeemeeste konkurentsis saavutasid TPI vehklejad kaksik-võidu. Esikoha sai Vladimir Viies, talle järgnes Gennadi Tšernejev, ka Tiit Hiinurme 4. koht po' e laita. Meeste floretis jäid ajapuudusel individuaal-võistlused pidamata.

Võistkondlikud võistlused toi-mused 3-liikmeliste meeskonna-de vahel. Meeste floretis oli kindlalt parim meistersportlas-est koosnev LKMI võistkond. TPI võistkond (K. Meister, H. Kivi ja K. Aigro) kaotas neile 2:5. Tasavägises võistluses II koha pärast alistati tugeva-koosseisuline Lvovi «Dünamo»

koondis 5:4. «Dünamo» noorte-koondis aga kindlalt 5:0.

Naiste floretis olid kõik nais-konnad enam-vähem võrdvõimelised.

Suurem võitlejahing aga kal-lutas vaekausi Lvovi vehklejate kasuks. Nii Lvovi KMI kui ka «Dünamo» alistasi meie nais-konna ühesuguse tulemusega 6:3. Meie tütarlastel tuli leppida III kohaga. Kuigi individuaal-tulemuste põhjal ootasime oma võistkonna võitu espadronis, ei suutnud meie noormehed seda lootust õigustada. Just meie vä-hene võidutähe tõi nappi ülekaalu Lvovi KMI võistkonnale 5:4.

Võideti aga «Dünamo» võist-kondi.

Seega: 1 Lvovi KMI, II TPI, Epeemeeskond pani aga oma paremuse kindlalt maksma. Lvo-vi KMI alistati 5:3, «Dünamo» võistkonnad aga võrdselt 5:1.

Üldkokkuvõttes võitis matš-koostumise Lvovi KMI. Teine oli TPI ja kolmas «Dünamo» linna-koondis.

Kahtlusetu võib öelda, et see võistlus andis eriti noormetele võistkonnaliikmetele palju va-jalikke võistlus kogemusi.

Eriti kehtib see tütarlaste kohta, kellele enamiku'e oli see esimene võistlusrikkam jõu-proov.

Kahtlemata on taolised võist-lused suureks stiimuliks, mis in-nustavad hoolsamini suhtuma treeninguisse ning tõstab kon-kurentsi instituudi võistkonda pääsemiseks.

See on vajalik eeldus edasvi-dise edu saavutamiseks vabariigi kõrgemate koolide vahelises konkurentsis.

KALJU AIGRO,
(AA-91)

TÄHELEPANU!

ELKNÜ TPI Komitee kõigi allorganite ja komisjonide esi-mehed! Klubide, ÜTÜ ringide ja ühiskonnateaduste rin-ringide esimehed! Palume Teid esitada taotlused oma aktivisti-de premeerimiseks neile välis-maatusikute taotlemise näol, seoses osavõtuga EÜE välisrüh-madest ja teistest üritustest.

Tähtaeg: 30. detsember 1968.

ELKNÜ TPI Komitee välissuhete sektor.

ÜLIÕPILASED — ISETEGEVUSLASED!

Veel on võimalik tellida Tar-tu III üliõpilaslaupeo suveniir-tähtlaid. Kollektiivtellimused (mis on kinnitatud a/ü komitees), tuleb saata 2 eksempla-ris Tartu kultuuriosakonnale (Tartu, Linnanõukogu hoone) hiljemalt 20. jaanuariks 1969. Tellimusel on soovitatav märkida nõutavad värvitoonid (põhi — valge, värviline; triibud — he-lesinised, lumesinised, punased või rohelised). Rätiku hind a rbl. 4.20.

Tartu TSN TK kulturi-osakona

«Tallinna Polütehniku» toi-metus

asub nüüd mehaanikakorpuse toas 410.

Ühendust saate meiega pidada kõnetraadil 527-23.

Tunneme kaasa Endel LIN-DER'i leinale tema
ISA
surma puhul.
TM-71

Avaldame sügavat kaas-tunnet Nääli Vihoile
ISA
ootamatu surma puhul.
Rühm TT-51.

Орган парткома, ректората, ком-итета ЛКСМЭ и профкома Тал-линского политехнического инсти-тута газета «Таллинский политех-ник».

Hind 2 kop.
Trükikoja «Ühiselu», Tallinn,
Pikk tn 40/42.
MB 08850

Tellimise nr. 4066

RAADIOLOENGUD

- 19. detsembril dotsent Elmar Kikerpilli loeng «Ohutus- ja tule-kaitsetehnika alused»
- 23. detsembril professor Albrecht Altma loeng «Luminestsents».
- 23. detsembril dotsent Uskar Silde loeng «Ruumilise jõu süsteem».
- 26. detsembril vanemõpetaja Iivi Randma loeng «Inglise keele hääldeamisraskusi eesti üliõpilastele».
- Loengute algus kell 22.00 Eesti Raadio III programmil ultra-lühilainel.